

När kölden slår till och snön täcker jorden,
är det då konstigt man lyssnar till orden:

Knappt skymmer natten, knappt har dagen flytt
så gryr en annan dag på blanka vatten.
Knappt tystnar gökens rop i sena natten
så stämmer fågelkören upp på nytt.
Då fylls vårt bröst av vemod, och vi klagar
att tiden aldrig ger sig någon ro.
För snabbt försvinner dessa korta dagar
då detta land är lämpligt att bebo.

JUNINATTEN av Alf Henriksson